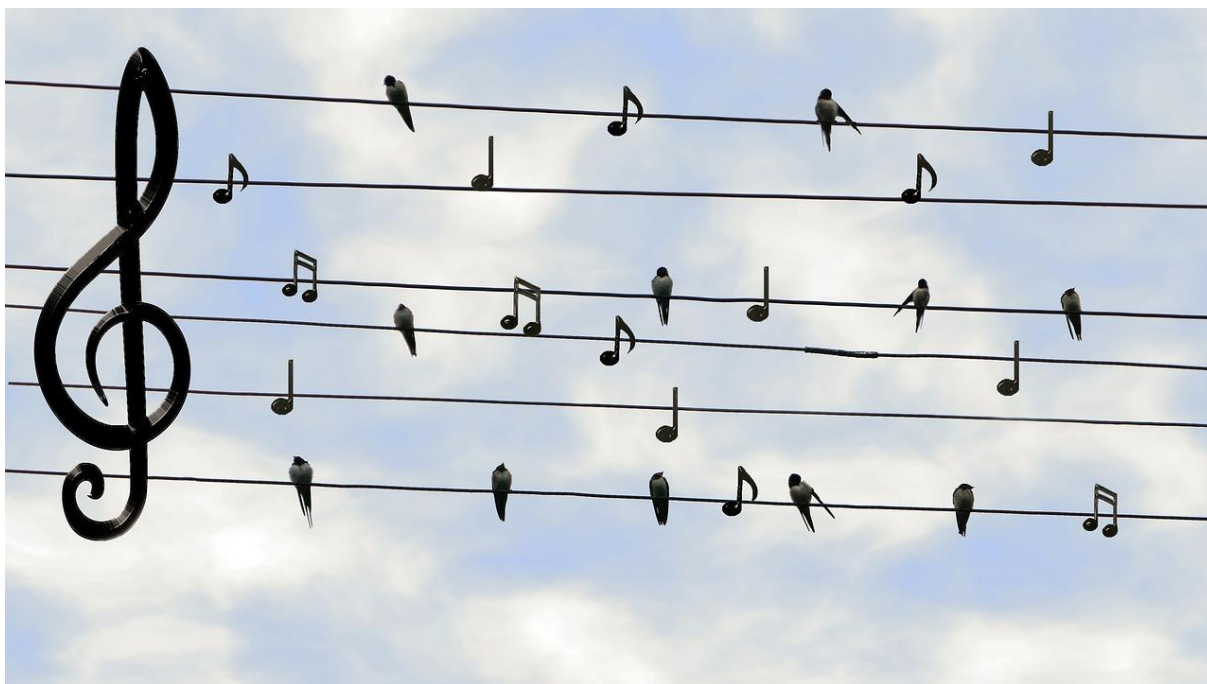
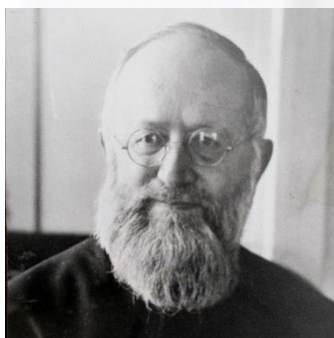

Zahvalnost na Božjim darovima

U zatočeništvu pjevati o slobodi

Ponekad male primjedbe ili smjernice još dugo djeluju u nama. Takva jedna smjernica dogodila se na putu u Dachau ovog ljeta. S grupom od gotovo 20 odraslih mladih ljudi različitih jezika i nacija dopustili smo da na nas djeluju iskustva patera Kentenicha i Schönstattovaca tijekom njegovog zatočeništva u logoru Dachau od 1942. do 1945.

Pjesma zahvalnica

Pritom smo promatrali i molitve, koje su nastale u toj situaciji. Osobito smo intenzivno razgovarali o molitvi poznatoj pod nazivom *“Pjesma zahvalnica”*. Pater Kentenich zamolio je Schönstattovce, osobito sestre, da ovu molitvu mole svakog dana sve do njegovog oslobođenja, kojem se nadao punim uzdanjem.

“Okovi su pali, neka kličući uvis odjekuje zahvalna pjesma sviju nas”, tako počinje ova molitva.

Ona formulira s nadom iščekivani dar oslobođenja kao činjenicu koja se već dogodila. Svakog dana tijekom zatočeništva čvrsto uzdanje u Boga, koji spašava i oslobađa, treba održavati budnim i uvijek iznova molitvom polagati u srce.

Skok u povjerenje

Usprkos svem tmurnom okruženju, svim nazadovanjima, svim neuspjesima i zastraživanjima kojima je bilo obilježeno ratno vrijeme i nacističko špijuniranje, trebala je ostati budna nada da Bog nije samo možda Bog koji pomaže i vodi povijest do spasa. Ne, ne samo mogućnost i vjerojatnost, nego skok u

sasvim realno povjerenje treba uvijek iznova u vjeri vježbati, izmoliti, pa i opjevati.

Unutarnje oživljavanje s nadom iščekivanog i izmoljenog dara kao već gotove činjenice može se prenijeti u mnoge životne situacije:

“Radujem se radnom mjestu koje imam i zahvaljujem tebi, svom Bogu, na svemu kako se posložilo” - “Upisala sam pravi studij za sebe i svoju budućnost:

dobri Bože, ti me vodiš mojim putem” –

“Osjećam kako mi dobro čini, što sam donio važnu odluku.

A sve posljedice koje iz toga proizlaze za mene i za druge ljude, prepuštam Tebi, moj dobri Bože” ...

U razdoblju „još-neispunjenog“ sasvim osobito djelovanje ima, već tada izgovoriti zahvalnost na darovima Božjim. Takvo povjerenje i takvu nadu nije moguće odglumiti.

Nije moguće niti samog sebe obmanjivati.

Ali, uvijek se iznova može vježbati postavljanje na taj temelj.

... Okovi su pali!

Neka kličući uvis odjekuje zahvalna pjesma sviju nas.

Na teškom hodočašću Bog se pokazao velik i mudar našem krugu.

*Naša pjesma zahvalnica kao bračni par
ili i zajedno sa djecom.
na kraju i početku godine*

*Zahvala onome što je prošlo
„Da” onome što će doći*

*Idemo mislima kroz pojedine mjesece 2025. i "unaprijed
u duhu kušamo", što nas očekuje.*

Čemu se radujemo?

Čemu se nadamo?

Što nas opterećuje?

Što povjeravamo Bogu?

*Već sad zahvaljujemo na pomoći, koju će nam Bog
darovati.*

*Blagoslovljena nova godina,
s. M. Ramona*